

Si me permite la señora presidenta, como hemos debatido tantas veces, voy a intentar leer unos versos que alguien esta mañana me trajo, aunque me pase unos segundos del tiempo que me corresponde: «Con frecuencia la gente es caprichosa, irracional y egoísta. A pesar de todo, perdónales.

»Si eres bueno, la gente te tachará de individualista o beato. A pesar de todo, sé bueno.

»Si triunfas te ganarás falsos amigos y algunos enemigos de verdad. A pesar de todo, procura triunfar.

»Si eres sincero y transparente la gente se aprovechará de ti. A pesar de todo, sé sincero y transparente.

»Lo que tú construyes durante años, alguno lo destruirá en una noche. A pesar de todo, construye.

»Si eres feliz, alguno te tendrá envidia. A pesar de todo, sé feliz.

»El bien que haces hoy, la gente lo olvida mañana. A pesar de todo, haz el bien.

»Das lo mejor de tí mismo y a la gente siempre le parece poco. A pesar de todo, da lo mejor de tí mismo».

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Señor Puig.

El senyor Puig i Ferrer:

Gràcies, presidenta.

Senyor president, jo crec que la visió aristotèlica que ens ha donat finalment no té res a veure amb la visió de la realitat del que avui està passant.

Vosté ha fet avui el mateix que fa sempre: desqualificar l'adversari, satanitzar aquelles que no estan en la seua ona ideològica. Ha fet sempre el mateix. Mai ha pujat ahí per a ser president de tots els valencians. Des del primer dia va renunciar a ser el president de tots els valencians.

I li dic una cosa, amb tota claredat. A mi, com a demòcrata, com a valencianista, no m'agradaria en cap moment que vosté fóra imputat. Però, si vosté és imputat, senyor president, li ho pregunte a vosté, assumirà les responsabilitats polítiques o farà el mateix que feien altres consellers? Vosté, president, assumirà les responsabilitats polítiques si és finalment imputat? (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

President.

El senyor president del Consell:

Senyor Puig, vosté creu de veritat que jo puc ser imputat pel que s'està dient estos dies? Vosté que me coneix personalment molts anys, creu de veritat que el que es diu és realitat? Vosté està convençut, de tot cor, que hi ha algun dubte respecte del meu treball, de la meua responsabilitat i de les meues accions? Eixa és la pregunta que vosté s'ha de fer. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Señor Camarasa, cuando quiera.

El senyor Camarasa Albertos:

Gracias.

Señor presidente, la semana pasada ofrecía usted, aquí, en el hemiciclo, toda la documentación, toda la información que se necesitara. Mi síndico le creyó y anunció que visita-

riamos la sociedad gestora para pedir esa información. Al día siguiente, el señor Rambla, ofrecía más de lo mismo, de tal manera que incluso llegó a confundir a algunos periodistas que me llamaron diciendo: «Esta tarde os la dan.» Bueno, nos presentamos en la sociedad gestora el lunes y, craso error, en horas veinticuatro, de las musas al teatro. Se nos negó la información.

Bueno, lo único que tuvo de rentable todo aquello, si se puede decir algo, es que el señor Rambla tuvo que venir arrastrado a Las Cortes para pedir la comparecencia inmediata y urgente, arrastrado, señor Rambla, —hasta ahora no lo había pedido usted— para pedir una comparecencia aquí.

Yo le pregunto, señor presidente Camps, y le digo: yo le pediría que deje de actuar usted como un..., como un diestro que permanentemente se refugia en el burladero del temor y de la censura, que actúe usted de frente y por derecho, que no se alivie con el pico de la muleta y que nos diga, literalmente, si esta tarde vamos a tener acceso a la información que hace meses venimos pidiendo y que hasta esta señora, que se sienta en la presidencia de la mesa, nos ha dado el amparo para que así sea.

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Tiene la palabra el vicepresidente del Consell, señor Rambla.

El senyor conseller de Presidència:

Señora presidenta.

Señor Camarasa, usted cree que en política todo vale, y todo no vale en política. Entre otras cosas..., entre otras cosas, aquí, en esta cámara, que representamos al conjunto de ciudadanos de la Comunidad Valenciana, nos hemos marcado unas reglas de juego, que hay que respetar, oposición y gobierno, y todo el conjunto de diputados. Y usted sabe..., y usted sabe que no tenía ningún derecho, el lunes pasado, para estar asaltando las oficinas de la administración (*remors*) autonómica pidiendo una documentación. (*Aplaudiments*) ¡Usted sabe que no tenía ningún derecho!

Usted sabe que no tenía ningún derecho, como tampoco yo tenía ninguna obligación de pedir una comparecencia, a petición propia, ante estas Cortes para explicarlo, y la he pedido a petición propia. A mí no me arrastra nadie. A mí me arrastra solamente mi compromiso con la transparencia y con los ciudadanos de esta comunidad. Y vendré esta tarde. Y daré cumplida cuenta, mucho más de la que usted demanda. Y le digo más: estoy muy orgulloso de la información que esta tarde voy a dar, no sólo de esa sociedad, sino de lo que ha hecho todo este gobierno. Y además, me satisface mucho más a mí darla que a usted recibirla, y, si no, ya lo verá.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*) (*S'interromp la gravació*)

La senyora presidenta:

Té la paraula, per part del Grup Compromís, la síndica, il·lustre diputada, senyora Oltra.

Bon dia.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor president, si té l'amabilitat de contestar a la següent pregunta: quines mesures ha pres el Consell per a garantir que els seus plans econòmics anunciats arriben a les famílies i les xicotetes i mitjanes empreses, així com que les

contractacions i adjudicacions públiques servisquen per a pal·liar la crisi? I li faig dos comentaris, per a orientar la seua contestació, si me permet.

Primera, la pregunta està formulada en passat. No me conte el que pensa fer. Per favor, diga'm el que ha fet, perquè els diners no estan aplegant a les empreses.

I dos, m'agradaria que se detinguera en les contractacions i adjudicacions, eixes que en un nombre de 800 milions d'euros no se poden fiscalitzar per part de l'oposició; eixes, en les quals vostés, sistemàticament, ens neguen la informació d'a on van eixos diners, en contractes menors, en assistències tècniques, disfressades, sense poder fiscalitzar-los. Eixos diners, ¿a on han anat, han anat a pal·liar la crisi?

La senyora presidenta:

Per a contestar té la paraula el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Gràcies, presidenta.

Senyoria, efectivament vosté me parla del que se va ficar en marxa l'any passat, no del que anem a posar en marxa, sense solució, pràcticament, de continuïtat, en els pròxims dies.

El Consell va ficar en marxa un pla de mesures per a la Comunitat Valenciana. Gràcies a este pla s'ha ajudat 42.000 persones i vora de 20.000 famílies; hem beneficiat 1.400 xicotetes i mitjanes empreses i 50.000 comerços; i en tal sols huit mesos, del Pla d'impuls de l'economia valenciana, hem arribat a una inversió de 800 milions d'euros, que és més de la mitat, ja, del pressupostat. Això suposa un grau de compliment del 53,5% del pla, o el que és el mateix, 9 punts per damunt del previst.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor president, com sempre vosté mai me defrauda en les seues contestacions. Ahir, precisament, ahir vam tindre ocasió de discutir i debatre ací una proposició no de llei sobre, precisament els diners que a través de l'Institut Valencià de Finances han d'aplegar a les xicotetes i mitjanes empreses.

Jo no sé de quines empreses parla vosté –o sí que ho sé, i d'això parlarem després–, però resulta que en la Pimev encara no saben ni d'una empresa que haja rebut les ajudes, els crèdits, a través de l'Institut Valencià de Finances, a través de les caixes, perquè, vosté sap que les caixes i les entitats bancàries, tant els crèdits de l'ICO com els de l'Institut Valencià de Finances, no els estan donant a les xicotetes i mitjanes empreses. Ho saben vostés perquè els empresaris li ho diuen, igual que mos ho diuen a nosaltres.

Estan tapant els forats. Les caixes tapen els forats de les inversions que vostés han obligat a fer-los, ruïnoses, com sempre, fosques, com sempre, en paradisos fiscals pel mig –com se parlava abans–, que han deixat en la ruïna els negocis, suposadament, que anaven a traure'ns a tots de la pobresa, però també han deixat compromesa la situació de les caixes. I ara, els diners que han d'aplegar a les famílies, a les xicotetes, a les mitjanes empreses, no estan aplegant perquè se van a tapar els forats.

Ahir discutíem d'això. Vostés van votar en contra. El Grup Socialista se va abstenir. I jo li pregunte: als empresaris no els apleguen els diners... No els pregunte, vosté, als empresaris amics, a eixos ja sabem que els apleguen. ¿Vosté creu que esta és la situació per a crear confiança per a eixir de la crisi, una situació en la qual no se sap els diners públics, els diners que van als partits i els diners privats en quina barreja es troben?

Vosté, la setmana passada..., la setmana passada, en un acte d'histrionisme supí ens contava ací el *txiqui-txiqui* de la política valenciana, i ens deia: «Uno, público y notorio, todo lo que hace la Generalidad valenciana. Dos, derecho administrativo aplicado hasta sus últimas consecuencias. Tres, fiscalización de cada euro que sale de esta casa por los interventores y los economistas. Cuatro, aquí no se hace nada por capricho, es todo a favor del interés general. Y cinco, el que la haga, que la pague.»

Això, este *txiqui-txiqui*, que vosté mos va fer l'altra setmana, seria en el *crusaito*, se li ha creuat a vosté la justícia. I jo li anava a preguntar, a vosté, si estava en condicions... –ahir, quan pensava, jo, sobre esta intervenció– si estava en condicions de posar la mà en el foc per tots i cada un dels consellers. Hui li he de preguntar una altra cosa, i és: ¿està vosté en condicions d'afirmar ací, davant d'aquesta cambra, que ni vosté ni cap dels seus consellers estan implicats en cap irregularitat o il·legalitat de les investigades per la justícia? Està en condicions d'afirmar això? Si està en condicions este és el moment i el lloc, senyor president. Este és el moment, i el lloc.

I abans de contestar li recorde alguns fets, fets, no pre-sumpcions. N'hi ha 800 milions d'euros sense poder fiscalitzar, en el seu pressupost, que se van en contractes menors, assistències tècniques, partides, en un dossier aixina –que, per cert, li enviarem al jutge Garzón–, en el qual vostés ens neguen la informació, perquè diuen que està auditada per la Sindicatura de Comptes.

Té un conseller que obertament i públicament reconeix haver adjudicat contractes a empreses d'amics, i que el que és legal és ètic –afirma este conseller–; que a més té un parany, que també mata animalets –no sé si el senyor Costa se referia a estos animalets quan se referia a matar animalets– i que a més és il·legal, des del 2005.

Té un conseller que adjudica residències a la tercera edat a empreses vinculades a familiars seus, i que a més se permet el luxe, ahir, ací, de dir que no pensa renunciar a la seua família. Connotacions té la paraula *família* en esta frase.

Té una consellera que adjudica a empreses, a empreses que estan dirigides per persones imputades, ja, en esta trama.

Té conselleries que han adjudicat més de tres milions d'euros en neteja –el que passa és que no han netejat el que havien de netejar– a empreses del senyor Ullibari.

I té una sospita damunt per un presumpte impagament de trages, tant que van substituir vostés, la setmana passada, les raons per brams, ací, en el tema dels trages.

Vosté, què ha fet? Amagar-se. I hui ací vindre a rebre aplaudiment. Hauria d'aspirar que l'aplaudira tota la cambra. Vosté és president de tots els valencians, no només d'esta part. Però bé, ara s'escuda, s'escuda en funcionaris, i por me dona que algun cap de turc està vosté buscant... Les urnes..., les urnes no l'absoldran. Absolen els jutges i magistrats, d'este tipus de malifetes. I el que més –li recorde–, li dic, li dic, senyor president: no s'enganye, la factura més cara li la passarà el poble valencià.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Té la paraula el president del Consell.

El senyor president del Consell:

En fin, la verdad es que creía, señoría, que veníamos a hablar de empleo, de familias, de puesta en marcha de proyectos para solucionar el problema de la crisis económica... La verdad es que me lo había llegado a creer, de verdad, esta mañana, pero me he vuelto a dar cuenta de que el Compromís tiene un compromiso, que no es otro que el de su propio discurso.

Mire, usted acaba de decir: «¿Está usted en condiciones de decirnos si las imputaciones son o no ciertas... (remors), o las irregularidades o..., en fin?» (Remors) Yo le digo..., yo le digo también públicamente: ¿está usted en condiciones de ratificar que las hipotéticas imputaciones, de un sumario que está bajo secreto, son las que dice la prensa que son? O se lo voy a decir de una forma diferente: ¿está usted en condiciones de decirme a mí que todo lo que aparece en los periódicos, estos días, es lo que forma parte del secreto del sumario y está investigando el Juzgado número 5 de Instrucción y la fiscalía bajo un secreto de sumario del que sólo sabemos que es un sumario bajo secreto?

Porque, claro, me está diciendo: «Oiga, esas irregularidades que aparecen en prensa, ¿usted está dispuesto a decir...?» Oiga, ¿es que usted sabe lo que está investigando el juez Garzón? ¿Es que usted sabe cuáles son las imputaciones? ¿Es que alguien de la fiscalía le ha llamado y le ha dicho «por aquí es por donde van las investigaciones»? ¿Sabe usted que lo que acaba de decir aquí es muy grave? ¿Sabe usted que acaba de decirnos, más o menos, que usted sí que sabe por dónde va el procedimiento judicial que está bajo el secreto de sumario?

Sólo le he de decirle que todas las filtraciones aparecidas hasta el día de hoy, en los medios de comunicación, de ese secreto sumarial que parece usted conocer, todas, han sido rebatidas por su orden: ni PAI, ni oficinas, ni adjudicaciones... a no sé qué tipo de actividades; todas por su orden. Hemos tenido que contestar un proceso de filtración mediática.

Pese a eso, es tanto el convencimiento de nuestra conciencia y de nuestro esfuerzo que hemos seguido estando unidos. Todos aquellos que trabajamos desde nuestra responsabilidad, porque así lo creyeron los ciudadanos de nuestra comunidad durante estas últimas legislaturas, al servicio de ellos mismos. Y hoy, también hoy, tenemos que seguir hablando de lo que realmente, desde mi punto de vista, interesa a la totalidad de la población, que es el empleo, que es la lucha contra la crisis y que son las medidas que el gobierno tiene que poner en marcha.

Yo sé que a ustedes les duele profundamente que ante cualquier circunstancia, por complicada que sea, haya un gobierno que sepa poner medidas e iniciativas en marcha. No hay gobierno autonómico en toda España que haya puesto tantas medidas y tantas iniciativas a favor del empleo como está haciendo el gobierno de la Generalitat valenciana. Ninguno. Y, si no, venga aquí tranquilamente y contraste y compare con cualquier gobierno regional de nuestro país cualquier medida, cualquier iniciativa, cualquier inversión, cualquier apuesta que signifique empleo, que signifique políticas sociales y que signifique políticas de bienestar. Yo sé que esto es lo que a ustedes les duele.

Redoblabremos el esfuerzo, si hace falta, para intentar todos los días demostrar la decencia y la grandeza de un gobierno que se sabe respaldado por la democracia. Redoblabremos nuestros esfuerzos para seguir haciendo

grande, a la vez, en nuestro único y principal objetivo, nuestra comunidad. Y redoblabremos los esfuerzos para que nuestros conciudadanos se sientan orgullosos de vivir y de trabajar en la Comunidad Valenciana.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Té la paraula l'il·lustre diputat, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyor president, el que ha vingut vosté a dir-mos hui ací és que a vosté li han fet un trage, un trage mediàtic i jurídic per a implicar-lo, segons diu alguna premsa que mosatros... premsa lliure, democràtica, en este país...; que el jutge ha demanat que a vosté l'imputen en un delictes gravíssim i vosté té tot el dret a demanar totes les garanties per a defensar-se i per a criticar un procés que, segons vostés, el Partit Popular, ha estat instruït per un jutge que té enemistat manifesta amb el Partit Popular. Tenen vostés raó.

Però jo li pregunte: en el cas que –segons hem sabut per algunes filtracions, no nostres– vosté acabe per ser imputat, segons demana el jutge, segons les filtracions... vosté, que segons ha declarat, l'únix una relació d'amistat manifesta amb el president del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, senyor De la Rúa, va vosté a recusar-lo? Va vosté a demanar-li que s'inhibisca en el cas, que, com tots volem, vosté no siga imputat?

I una altra cosa. Sembla que el Grup Popular està de baixa forma...

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Morera.

El senyor Morera Català:

...perquè no li han dit a vosté «torero».

La senyora presidenta:

Tiene la palabra el vicepresidente, señor Camps.

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

Gracias, señora presidenta.

Señorías, desde este gobierno no vamos a participar en un fraude parlamentario como el que se quiere cometer esta mañana en esta cámara; fraude parlamentario.

Ustedes presentan unas preguntas en esta cámara, las califican y vienen aquí luego y les da exactamente igual cuál fuera la materia, que lo tergiversan todo y empiezan incluso a no preguntar, realizando veladas acusaciones sobre cuestiones completamente distintas a las que les corresponden.

Están ustedes faltando a la confianza del pueblo valenciano que les sentó en esos escaños, y son los primeros que vulneran el reglamento de esta cámara. El gobierno no lo va a hacer.

Si me permiten ustedes, hablaré de aquello que le preocupa al gobierno valenciano y que ustedes preguntaron: el empleo, los apoyos a los sectores productivos, la mejora de la financiación de las pequeñas y medianas empresas y la inversión que tiene que llegar, municipio a municipio, a todos los rincones de nuestra comunidad. Porque eso es lo que les preocupa de verdad a los valencianos.

Nosotros somos un gobierno que pone en marcha esos planes porque la preocupación de los valencianos es nuestra preocupación. Ustedes son valencianos preocupados por lo que no le interesa a nadie.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Señora Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor Camps president, per favor, jo volia preguntar-li a vostè directament. Vosté, la setmana passada, va exhibir una fotografia del senyor Zapatero amb l'empresari imputat senyor Ulibarri. Jo avui li ensenye una fotografia. El titular d'aquesta la coneixem tots a nivell nacional: «La fiscalia implica al presidente valenciano, Francisco Camps, en la trama corrupta.»

Jo li dic, no se fixe en el titular; fixe's en la foto. Confiança. Li pregunte. En aquesta crisi, fa falta confiança amb el govern, però també la confiança política. La foto, no se fixe en el titular. Jo no vaig a qualificar el titular.

Li pregunte, segons el codi ètic del seu partit, que diu que tots els càrrecs públics del Partit Popular que resulten imputats posaran el seu càrrec a disposició del partit, signat pel Partit Popular... Confiança, senyor president.

Jo li pregunte: en el cas de resultar imputat vostè personalment en una suposada trama de corrupció, posarà el seu càrrec a disposició del partit?

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora Mollà.

Para contestar, tiene la palabra el honorable *conseller* de Gobernación.

El senyor conseller de Governació:

Gracias, senyora presidenta.

Señores de la oposición, ustedes viven del lío y del circo mediático.

Miren: «Récord histórico de parados en este país. España en recesión económica. Primera e histórica huelga de jueces. Utilización partidista de la fiscalía general, etcétera, etcétera.»

Ustedes saben mucho de manipular, pero muy poco de gobernar y de gestionar. Cuando ustedes han gobernado... (*Aplaudiments*) Y este es el problema de este país. Cuando ustedes han gobernado ha habido dos protagonistas, lo fueron con Felipe González y ahora con Zapatero: el paro y la corrupción. Y no sé a quién quieren ustedes dar lecciones ni de qué.

Miren ustedes, este *conseller*... y este humilde *conseller* que les habla, cuando habla, mira a los ojos, mantiene la mirada y lo hace con la cabeza muy alta, como todos mis compañeros, absolutamente como todos mis compañeros. Y por eso, ni a mí, ni a mi partido, ni a este gobierno nos van a hacer callar, ni amedrentar, ni menos con malas artes, en defensa de los ciudadanos y en defensa de esta comunidad.

Lo siento por ustedes y por sus amigos. Ya está bien de pantomimas. Ya está bien de circos mediáticos, porque no vamos a callarnos ante todo esto que está pasando, y es que cuando gobierna el Partido Socialista, con su complicidad, se resiente el sistema democrático de este país.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.

Continuem amb el ple.

Proposició de llei de reforma de l'article 173 del Reglament de Les Corts, en lectura única

La senyora presidenta:

Debat i votació, si escau, de la Proposició de llei de reforma de l'article 173... (*Aplaudiments*)

Senyores...

...de l'article 173 del Reglament de Les Corts, presentada pel Grup Parlamentari Popular, en lectura única.

Per al torn a favor, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Molt excel·lent senyora presidenta.

Senyories, ahir la cambra va prendre en consideració la Proposició de llei de reforma de l'article 173 del Reglament de Les Corts, i hui, després que a continuació s'aprovara també el procediment de lectura única, passem al debat d'esta iniciativa de caràcter legislatiu.

Conforme les seues senyories saben, l'article 173 del Reglament de Les Corts, regula la designació del síndic de Greuges.

No obstant, este precepte no regula...

La senyora presidenta:

Un momentín, por favor.

Rogaría a los señores diputados, si son tan amables... Es decir, si tienen que comentar algo, por favor, que abandonen los accesos centrales y podríamos continuar el debate.

Si son tan amables...

Puede usted continuar, señor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Venia dient que l'article 173 del Reglament de Les Corts regula la designació del síndic de Greuges, però que este precepte no preveu o no regula la provisió interina de la persona que ha d'exercir les seues funcions en els casos en què, per qualsevol causa, la titularitat d'esta institució quede vacant.

Únicament la Llei 11/1988, de 26 de desembre, de la sindicatura de greuges, en el seu article 8, regula la substitució dels síndics en els casos de cessament del titular fins a la designació del nou titular, en el termini legal establert, i la seua presa de possessió.

Efectivament, l'article 8, en el punt 1, determina que el síndic de Greuges nomenarà, previ dictamen favorable de la Comissió de Peticions de Les Corts, dos adjunts, primer i segon, que estaran sotmesos al mateix règim de prerrogatives i incompatibilitats establides en el capítol anterior. El nomenament o cessament dels adjunts es publicarà en el diari oficial de La Generalitat.

El punt 2 establix que els adjunts auxiliaran el síndic en les seues funcions i el substituiran pel seu ordre, en els casos